

V. forslag til lov om ændring af lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten. (Ændringer som følge af kildeskattens ikrafttræden).

Til § 1:

Af et *mindretal* (Ømann):

1) Efter nr. 3 indsættes som nyt nummer:
„0. § 8 ophæves.“

2) Efter nr. 3 indsættes som nyt nummer:
„0. § 8 A ophæves.“

Af *udvalget*, tiltrådt af *finansministeren*:

3) Nr. 5 affattes således:

„5. § 9 A affattes således:

„§ 9 A. I lønindtægt indtjent i Grønland ydes et særligt fradrag på 2.400 kr. årligt (Grønlandsfradrag). For gifte personer, hvis ægtefælle ikke har lønindtægt i Grønland, udgør fradraget dog 4.200 kr. årligt. Fradraget ydes uden dokumentation, og der kan ikke herudover indrømmes fradrag i anledning af udgifter i forbindelse med lønarbejde i Grønland. Har arbejdet i Grønland kun været en del af indkomståret, nedsættes de nævnte fradragsbeløb svarende hertil. Bevirker dette en sådan nedsættelse af den ene ægtefælles fradrag, at ægtefællernes samlede Grønlandsfradrag bliver mindre end 4.200 kr., forhøjes den anden ægtefælles Grønlandsfradrag med et til forskellen svarende beløb.

Stk. 2. Ved beregningen af lønmodtagerfradrag efter kildeskatteovens § 24 bortses fra lønindtægt indtjent i Grønland.“

Af *mindretallet under nr. 1*:

4) Nr. 9 affattes således:

„9. § 14, *stk. 1-5*, udgår, og i stedet indsættes:

„*Stk. 1.* Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan fradrages beløb, som i det pågældende år er anvendt til skatter og afgifter på fast ejendom og næring, til tiende, fæste- og forpagtningsafgifter samt løbende ydelser, der er påtaget som led i en gensidigt bebyrdende retshandel.“

I § 14, *stk. 6*, der bliver *stk. 2*, ændres „*stk. 1-5*“ til: „*stk. 1*“, og § 14, *stk. 7*, bliver § 14, *stk. 3*.“

5) Nr. 16 og 17 udgår, og i stedet indsættes:
„00. § 27 ophæves.“

Bemærkninger:

Til nr. 1:

Reglen om fradrag for udgifter til rejse og reklame for påtænkte, ikke realiserede salg opfordrer til misbrug. Ved reglens afskaffelse vender man tilbage til den gamle regel om fradrag for driftsudgifter i statskattelovens § 6.

Til nr. 2:

Reglen om fradrag på 1.000 kr. for gaver til formål, der opregnes i et årligt udsendt cirkulære, har været genstand for kraftig kritik, bl. a. fordi den bygger på, at velgørenhed skal betales af andre end giveren. I det skattefrie år er der ingen tilskyndelse til at benytte sig af reglen, og det vil derfor være hensigtsmæssigt at ophæve den samtidig med, at kildeskatten træder i kraft.

Til nr. 3:

Efter den ved lovforslaget foreslåede affattelse af reglen i ligningslovens § 9 A om Grønlandsfradrag opnår en gift kvinde, der har arbejde i Grønland, fradrag med 2.400 kr., medens fradraget udgør 4.200 kr. for manden. Den lave sats, 2.400 kr., for hustruen gælder også, hvor manden ikke opholder sig i Grønland. Man har fundet det rimeligt, at Grønlandsfradraget i sådanne tilfælde ydes med 4.200 kr. Har begge ægtefæller arbejde i Grønland, vil fradraget efter formuleringen udgøre 2.400 kr. for hver. Da dette imidlertid vil kunne medføre, at ægtefællernes samlede Grønlandsfradrag bliver mindre end 4.200 kr. i tilfælde, hvor en af ægtefællerne kun har lønindtægt i en del af året, er det foreslået, at den anden ægtefælles Grønlandsfradrag i sådanne tilfælde skal forhøjes således, at de samlede Grønlandsfradrag kommer op på 4.200 kr.

Til nr. 4:

Bestemmelserne om fradrag for løbende ydelser, som den skattepligtige juridisk har forpligtet sig til at betale, er mindre rimelige og giver anledning til skattetænkning. Ifølge statskatteloven kunne der oprindeligt kun fradrages løbende ydelse, der var be-